

ΠΑΣΧΑ 2014

Αριθμ. Πρωτ.: 473

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 72^η
ἐπί τῇ λαμπροφόρῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναστάσεως

Πρὸς τὸν Ἱερό Κλῆρο
τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος
καὶ τὸν εὐσεβῆ λαό
τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας μας.

«χαίρετε...μὴ φοβεῖσθε» (Ματθ. 28, 9-10)

Ἀγαπητά μου πνευματικά παιδιά, Χριστὸς Ἀνέστη!

Παρήγορος καὶ γλυκὺς ἀκούστηκε ὁ λόγος τοῦ Ἀναστημένου Κυρίου πρὸς τῆς Μυροφόρες γυναῖκες, οἱ ὁποῖες ἔντρομες ἀλλὰ καὶ χαρούμενες ἔτρεξαν νὰ ἀναγγεῖλουν τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ στοὺς μαθητές: «Χαίρετε..μὴ φοβεῖσθε».

Γνώριζε ὁ Κύριος τοὺς ὅτι οἱ προηγούμενες ἡμέρες εἶχαν γεμίσει τὴν καρδιά τους μὲ πολὺ πόνο ἀλλὰ καὶ φόβο. Ἡ γυναικεία φύση εἶναι πιὸ ἀδύναμη καὶ δειλὴ ἀπὸ αὐτὴν τοῦ ἀνδρός. Εἶναι πιὸ εὐαίσθητη. Γι' αὐτὸ, μόλις ὁ Κύριος τῆς συναντᾷ, τῆς παρηγορεῖ μὲ τὸν χαιρετισμὸ «Χαίρετε» καὶ τῆς προτρέπει νὰ ἀποτινάξουν τὸν φόβο, ὁ ὁποῖος μέχρι τότε σκίαζε τῆς καρδιῆς τους.

Ὅμως καὶ οἱ μαθητές, παρὰ τὴν ἀνδρεία φύση τους, φοβήθηκαν μὲ τὸν θάνατο τοῦ Διδασκάλου τους. Διασκορπίστηκαν ἄτακτα μετὰ τὴν σύλληψη τοῦ Ἰησοῦ καὶ τρομαγμένοι τὸν ἐγκατέλειψαν μόνον στό Πάθος. Ἀκόμα καὶ αὐτὸς ὁ κορυφαῖος Πέτρος δειλίασε καὶ τὸν ἀρνήθηκε τρίς, παρὰ τῆς ὑποσχέσεως του ὅτι θὰ ἔδινε τὴν ζωὴ του γιὰ τὸν Χριστό. Μόνον ὁ μικρὸς τῆς ὁμάδος, ὁ Ἰωάννης, παρέμεινε πιστὸς ἕως τέλους. Καὶ παρ' ὅτι εἶχαν περάσει τρεῖς ἡμέρες ἀπὸ τὴν Σταύρωση καὶ τὴν Ταφὴν τοῦ Ἰησοῦ, οἱ μαθητές «διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων» (Ἰωάν. 20.19) παρέμεναν συνηγμένοι στό ὑπερῶον.

Πρὶν τὸ Πάθος ὁ Ἰησοῦς πολλὰς φορὰς προέτρεψε τοὺς μαθητές Του νὰ μὴν δειλιάσουν, νὰ μὴν ταραχθοῦν ἐξαιτίας αὐτῶν πού θὰ γίνουν. Παράλληλα

όμιλησε στους μαθητές για την έναλλαγή της χαράς και της λύπης. Τους προειδοποίησε ότι ή χαρά τους θά μετατραπεί σέ λύπη για τόν θάνατό Του και ή λύπη θά μετατραπεί σέ χαρά, πού κανείς δέν θά μπορέσει νά τήν αφαιρέσει, σέ χαρά μόνιμη και αιώνια, πού έκπηγάζει από τήν Ανάστασή Του. «Σέ λίγο δέν θά μέ βλέπετε πιά, αλλά και πάλι σέ λίγο θά μέ δείτε...Σᾶς βεβαιώνω πώς ἐσεῖς θά κλάψετε και θά θρηνήσετε...ἀλλά θά σᾶς ξαναδῶ και θά χαρεῖ ή καρδιά σας και τήν χαρά σας κανείς δέν θά μπορέσει νά σᾶς τήν αφαιρέσει» (Ίωάν. 16,16.20.22)

Παρό όλες ὅμως τίς προειδοποιήσεις τοῦ Χριστοῦ, οἱ μαθητές ὀλιγοπίστησαν και δειλίασαν, μέ ἀποτέλεσμα νά ὑποταχθοῦν τόσο στήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία, ὅσο και στήν ἀπάνθρωπη μανία.

Στήν ἀπέναντι πλευρά ή πόλη τῶν Προφητῶν, ή Ἱερουσαλήμ, κοιμόταν ἡσυχά «τόν ὕπνο τοῦ δικαίου». Οἱ φύλακες τοῦ νόμου εἶχαν ὀλοκληρώσει τό ἔργο τους. Διαφύλαξαν τήν «πατροπαράδοτη πίστη» χρησιμοποιώντας ἀκόμα και μέσα ἀθέμιτα. Ἐπρεπε ὁ σκοπός νά ἐπιτευχθεῖ πάση θυσία. Και τό κατάφεραν. Ὁ «πλάνος» εἶχε ὀδηγηθεῖ στόν θάνατο και οἱ ὀπαδοί του τρομοκρατημένοι διαλύθηκαν. Τό σχέδιο πέτυχε. Ὁ Ἰησοῦς νεκρός στό μνήμα. Τίποτα πλέον δέν θά διατάραττε τήν ἡσυχία τους. Ἦταν εὐτυχισμένοι.

Πόσο ὅμως ἀπατήθηκαν! Μέσα στήν σιγή τῶν ψεύτικων χαρῶν και τῶν βαθιῶν ἐνοχῶν ὁ Κύριος ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Ὅπως ἀκριβῶς τό εἶχε ἀναγγεῖλει. Τρεῖς ἡμέρες μετά τήν κάθοδό Του στόν ἄδη. «Τῆ μιᾶ τῶν σαββάτων...πρωί, σκοτίας ἔτι οὔσης» (Ίωάν. 20,1) «ὀρθρου βαθέος» (Λουκ. 24,1).

Οἱ μαθήτριες, λοιπόν, δέχθηκαν πρῶτες τό μήνυμα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπό τούς ἀγγέλους. Ἦταν τό θεϊκό ἀντίδωρο για τήν τόλμη τους και τήν ἀγάπη τους πρὸς τόν Διδάσκαλό τους. Πόθησαν νά προσφέρουν πολύτιμα μῦρα στό νεκρό σῶμα τοῦ ἡγαπημένου Κυρίου τους και δέχθηκαν τά οὐράνια μῦρα τῆς Ἀναστάσεως. Λαχταροῦσαν νά ἀσπασθοῦν τόν σταυρωθέντα και ταφέντα Διδάσκαλό τους και δέχθηκαν πρῶτες τόν ἀσπασμό τοῦ Ἀναστάντος.

«Χαίρετε..μή φοβεῖσθε». Ἔτσι τίς ὑπάντησε και τίς χαιρέτισε ὁ Ἀναστάς Κύριος. Τίς παρότρυνε νά ἔχουν χαρά και ἀφοβία. Τούς δώρισε τήν χαρά και τήν ἀφοβία. Πιστός στήν ὑπόσχεσή Του ἐμφανίζεται και πάλι στους μαθητές Ἀναστημένος και τούς χαρίζει χαρά, ἀναφαίρετη χαρά. Οἱ καρδιές τῶν μαθητῶν χαιρόνται ἀληθινά και ή λύπη μαζί μέ τόν φόβο ἐξαφανίζονται. Ὁ Χριστός ἀνέστη και τά πάντα πλημμύρισαν μέ χαρά, μέ φῶς, μέ ζωή. Ὁ Χριστός ἀνέστη και ὄλοι οἱ φόβοι νικήθηκαν, ἀκόμα και αὐτός ὁ φόβος τοῦ θανάτου.

Ἀγαπητά μου πνευματικά παιδιά,

Τόν χαιρετισμό «Χαίρετε..μή φοβεῖσθε», πού ἀπηύθυνε ὁ Ἀναστάς Κύριος πρὸς τίς Μυροφόρες, ἀπευθύνει πρὸς ὄλους τούς πιστούς, ὄλων τῶν ἐποχῶν. Τόν ἀπευθύνει και πρὸς ἐμᾶς, πού στίς ἡμέρες μας σκληρά δοκιμαζόμαστε και πού ὁ φόβος και ή ἔλλειψη ἀληθινῆς χαρᾶς κατατρώγουν σάν τό σκουλήκι κάθε ἱκμάδα μας.

«Χαίρετε..μή φοβεῖσθε» μᾶς λέγει. Μὴν ἀπελπίζετε. Μὴν ἀφήνετε τίς καρδιές σας νά ἐγκλωβίζονται στό πένθος. Μὴν ἐπιτρέπετε σέ κανέναν νά ἀφαιρέσει τὴν χαρὰ ἀπὸ τίς καρδιές σας. Μὴν ἐπιτρέψετε σέ κανέναν καί γιὰ κανέναν λόγο νά ἀφαιρέσει ἀπὸ τίς καρδιές σας τὴν πηγὴ τῆς χαρᾶς πού εἶναι ἡ πίστη στὴν Ἀνάστασή μου. Μὴν φοβεῖσθε κανέναν, γιατί ἐάν Ἐγώ εἶμαι μαζί σας, κανεῖς δέν μπορεῖ νά σᾶς βλάψει.

Ὅσο καί ἂν στίς ἡμέρες μας οἱ σύγχρονοι ἐχθροὶ Του προσπαθοῦν νά ἐξαφανίσουν τὴν μορφὴ Του καί νά ἀποκρύψουν τὴν Ἀνάστασή Του, ὅσο καί ἂν οἱ ἀντίπαλοί Του μανιωδῶς ἀγωνίζονται νά τρομοκρατήσουν τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο ὑποτάσσοντάς τον στὴν ἐξουσία τους, ὅσο καί ἂν μέ διαφόρους τρόπους, οικονομικούς, ψυχολογικούς, ἠθικούς, προσπαθοῦν νά ἀφαιμάξουν τὴν ἐλπίδα καί τὴν χαρὰ ἀπὸ τίς ψυχές μας, τίς ψυχές τῶν Ὁρθοδόξων Νεοελλήνων, ἀδελφοί, «Χαίρετε..μή φοβεῖσθε», ὁ Χριστὸς Ἀνέστη!

Ὁ νικητήριος αὐτὸς παιάνας ἄς γεμίσει τίς καρδιές μας μέ αἰσιοδοξία καί χαρὰ. Μὲ τὸν νικητήριο αὐτὸν παιάνα στό στόμα καί στίς καρδιές μας ἄς ἀγωνιστοῦμε γιὰ νά καινουργήσουμε πρῶτα τίς ψυχές μας καί μετὰ τὴν πατρίδα μας. Νά γίνουμε ἄνθρωποι τῆς Ἀναστάσεως, τῆς χαρᾶς, τοῦ φωτός, τῆς ἀφοβίας, τῆς ἀληθινῆς ζωῆς.

Τό λοιπόν, ἀδελφοί, «Χαίρετε..μή φοβεῖσθε»!
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ! ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

Μετά πολλῶν πατρικῶν ἐορτίων εὐχῶν
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

fr. Florinus D. 4125

† Ο Φλωρίνης, Πρεσπῶν & Ἐορδαίας
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ